

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 262/2014-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Jána Lubyho predbežne prerokoval sťažnosť F. L., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. René Hudzovič, s. r. o., Štefánikova 49, Nitra, konajúcou prostredníctvom konateľ a advokáta JUDr. René Hudzoviča, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 41/2000 (predtým vedenom pod sp. zn. 1 T 163/94, sp. zn. 1 T 67/98 a sp. zn. 1 T 95/99), a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. novembra 2013 doručená sťažnosť F. L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. René Hudzovič, s. r. o., Štefánikova 49, Nitra, konajúcou prostredníctvom konateľ a advokáta JUDr. René Hudzoviča, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 41/2000 [predtým vedenom pod sp. zn. 1 T 163/94, sp. zn. 1 T 67/98 a sp. zn. 1 T 95/99 (ďalej aj „namietané konanie“)].

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v namietanom konaní bola podaná obžaloba na sťažovateľa 31. novembra 1994 za skutky kvalifikované ako trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 a § 250 ods. 1 a 3 písm. b) zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov účinného k 1. 10. 1994 (ďalej len „Trestný zákon“) v časti dokonaný, v časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona. Konanie bolo pôvodne vedené pod sp. zn. 1 T 163/94.

Okresný súd rozsudkom zo 17. júna 1996 odsúdil sťažovateľa na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Sťažovateľ podal proti rozsudku odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením z 12. novembra 1996 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prokurátorovi na došetrenie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „okresný prokurátor“) opäť podal obžalobu na sťažovateľa 26. júna 1998, na podklade ktorej okresný súd viedol konanie pod sp. zn. 1 T 67/98. Okresný súd vrátil vec prokurátorovi na došetrenie uznesením z 26. apríla 1999. Okresný prokurátor opäť podal obžalobu 10. augusta 1999, o ktorej okresný súd viedol konanie pod sp. zn. 1 T 95/99. Uznesením z 30. novembra 1999 okresný súd postúpil vec Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) ako vecne príslušnému. Krajský súd nesúhlasil s tým, že je vecne príslušný, a predložil vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhodol uznesením z 15. marca 2000, že príslušným na konanie v prvom stupni je okresný súd. Okresný súd následne viedol konanie pod sp. zn. 1 T 41/00 a rozhodol o veci rozsudkom z 27. júna 2013, ktorým uznal sťažovateľa za vinného z trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 a § 250 ods. 1 a 3 písm. b) Trestného zákona v časti dokonaného, v časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona, za čo ho odsúdil na trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, ktorého výkon podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov,

a poškodených odkázal s ich nárokom na občianske súdne konanie. Sťažovateľ uvádza, že mu rozsudok nebol doručený do podania sťažnosti ústavnému súdu. V sťažnosti však neuvádza a ani nepreukazuje, že by sa doručenia rozsudku okresného súdu domáhal pred doručením sťažnosti ústavnému súdu.

Sťažovateľ poukazuje na to, že trestné konanie proti nemu je vedené už takmer 20 rokov, konanie pred okresným súdom trvá takmer 19 rokov, z toho na podklade ostatný raz podanej obžaloby viac ako 14 rokov. Táto skutočnosť má negatívny vplyv na jeho rodinný a pracovný život.

V sťažnosti namieta, že postup okresného súdu v jeho trestnej veci je neefektívny a poznačený zbytočnými priet'ahmi, a preto žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo F. L... na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 163/94, následne pod sp. zn. 1 T 67/98, ďalej pod sp. zn. 1 T 95/99 a v súčasnosti pod sp. zn. 1 T/41/2000 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Nitra prikazuje, aby v konaní vedenom v súčasnosti pod sp. zn. 1 T 41/2000 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. F. L... priznáva finančné zadost'učinenie v sume 30 000,- €, (slovom tridsaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Nitra povinný zaplatiť do 2 mesiacov od tohto nálezu.

4. Okresný súd Nitra je povinný uhradiť F. L... trovy právnych služieb v sume 331,128 € na účet jeho právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. René Hudzovič, s. r. o. do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v trestnom konaní vedenom proti nemu.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci nedochádza k odstráneniu právnej neistoty. K vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

V nadväznosti na uvedený právny názor ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných

práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

Ústavný súd si vyžiadal v rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti od okresného súdu vyjadrenie k stavu namietaného konania. Ústavný súd zistil, že okresný súd rozhodol vo veci sťažovateľa rozsudkom č. k. 1 T 41/2000-1841 z 27. júna 2013, ktorým ho uznal za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 a 3 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, ktorého výkon podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Poškodené organizácie boli odkázané s ich nárokom na občianske súdne konanie. Sťažovateľ aj jeho obhajca boli prítomní na vyhlásení rozsudku. Sťažovateľ sa po vyhlásení rozsudku vzdal práva podať odvolanie a uviedol, že nesúhlasí s tým, aby oprávnené osoby podali odvolanie v jeho prospech. Okresný prokurátor sa rovnako vzdal práva podať odvolanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť vo výroku o vine a treste 27. júna 2013. Z vyjadrenia okresného súdu ďalej vyplýva, že sudkyňa mala predĺženú lehotu na vypracovanie rozsudku. Vypracovala ho 22. novembra 2013 a expedovaný bol stranám a obhajcom 16. decembra 2013. Obhajca sťažovateľa prevzal rozsudok 18. decembra 2013. Okresný súd opomenul doručiť rozsudok sťažovateľovi a opatrenie na účely doručenia bolo vykonané 14. apríla 2014.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, pretože konanie bolo právoplatne skončené, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Konanie o trestnom obvinení sťažovateľa bolo právoplatne skončené 27. júna 2013, rozsudok vo výroku o vine a treste sa stal týmto okamihom aj vykonateľným [§ 183 ods. 2 písm. b) bod 2 Trestného poriadku]. Vzhľadom na uvedené, ako aj na to, že sťažovateľ sa na vyhlásení rozsudku osobne zúčastnil, t. j. vedel už 27. júna 2013 o tom, že ním namietané trestné konanie bolo čo do viny a trestu právoplatne skončené, zistený prieťah pri doručovaní právoplatného a vykonateľného rozsudku nemá vplyv na právne postavenie sťažovateľa, ktorému plynie skúšobná doba podmiennečného odsúdenia od vykonateľnosti rozsudku. V čase podania sťažnosti ústavnému súdu už preto nemohlo dochádzať k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov.

Vzhľadom na to, že okresný súd rozhodol vo veci sťažovateľa pred podaním sťažnosti ústavnému súdu a jeho rozsudok nadobudol pred podaním sťažnosti aj právoplatnosť a vykonateľnosť, ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2014